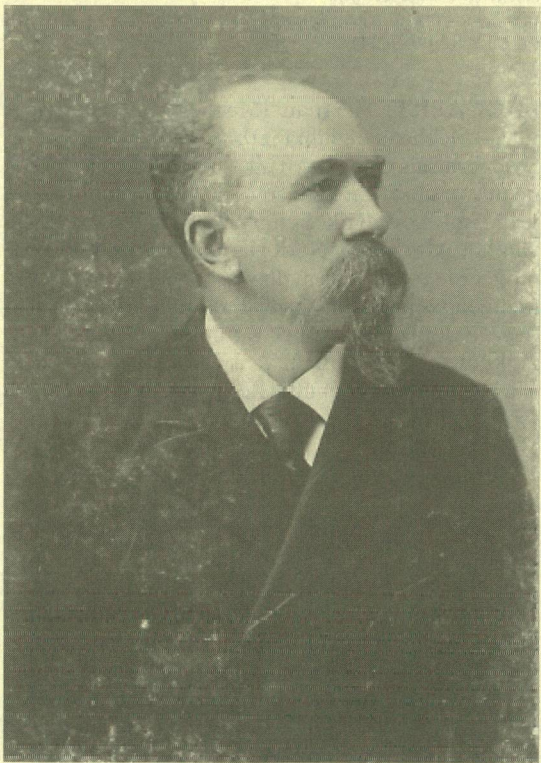

BACKER, Aloïs (eigenlijk Aloysius) A. de (Denderhoutem 26 mei 1858 – Denderhoutem 25 mei 1904).

Werd geboren in een landbouwersgezin en werkte na de basisschool in Denderhoutem en in Deux-Acres op het kleine bedrijf van zijn vader. De Backer onderbrak die bezigheid om (wellicht gedurende twee schooljaren) algemeen onderwijs te volgen in een private instelling in Ninove. In 1884 werd hij via de Centrale Examencommissie te Gent landmeter en in 1886 en 1891 via diezelfde commissie te Brussel respectievelijk kandidaat-notaris en doctor juris. Tijdens zijn zelfstudie werd hij begeleid door Jan-Baptist Vanlangenhæke, met wie hij een pioniersrol zou vervullen in de Daensistische Beweging.

Van 1886 tot (wellicht) 1890 was De Backer notariusklerk in Denderhoutem, waar hij zich in 1891 vestigde als advocaat. In datzelfde dorp was hij van 1884 tot 1899 gemeenteraadslid, aanvankelijk als

Advocaat Aloïs de Backer, een van de pioniers van de Daensistische Beweging en een van de weinige daensisten die aanzien verwierf in het parlement. (AMVC)

onafhankelijk katholiek en later als daensist. Van 1900 tot aan zijn dood was hij daensistisch volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Aalst. Vanaf 1891 was De Backer actief betrokken bij belangrijke katholiek-Vlaamsgezinde initiatieven in de regio Aalst-Ninove, zoals de Vlaamsche Sprekersbond en Het Vlaamsch Taalgilde. In laatstgenoemde vereniging kwamen hijzelf en Vanlangenhaeke in contact met Pieter Daens uit Aalst.

Tijdens diezelfde periode speelde De Backer een actieve rol bij de belangrijkste gebeurtenissen van de Daensistische Beweging: de verkiezing van Vanlangenhaeke als (de facto) onafhankelijk katholiek provincieraadslid (1891), de oprichting en uitbouw van het weekblad *Klokke Roeland* (1891), de stichting van de Christene Volkspartij (1893), de verkiezingscampagne van Hector Plancquaert in Waarschoot (1893), de eerste verkiezing van priester Adolf Daens tot volksvertegenwoordiger (1894), de eerste succesrijke daensistische gemeenteraadsverkiezingen (1895), de oprichting van de Vlaamsch-Christene Volkspartij (1897), de stichting van de eerste sociaal-economische organisaties van de daensisten (van 1895 af).

Ondanks zijn vele afwezigheden om gezondheidsredenen, was De Backer de enige daensist die algemeen aanzien kon verwerven in het parlement. Hij dankte dit strategische voordeel aan de vorm en de inhoud van zijn toespraken, aan het kenmerkend doseren van radicalisme en pragmatisme en aan het gunstig vooroordeel dat de progressieve rechterzijde tegenover hem betoonde als alternatief voor de betwiste positie van zijn partijgenoot priester Daens. In het parlement, waar hij zich in tegenstelling tot priester Daens niet tot de rechterzijde rekende, sprak De Backer vrijwel uitsluitend in het Nederlands. Hij nam er het eerste wetgevend initiatief voor de vernederlandsing van de Rijksuniversiteit Gent – de tekst werd in 1905, na zijn dood, ingediend door de broers Daens.

Als auteur is De Backer vermeldenswaard omwille van twee publicaties: *Het Klein Familie-Wetboek* (z.j.) en het *Landelijk Wetboek*. Daar in vulgariiseerde hij respectievelijk het *Burgerlijk Wetboek* en de landbouwwetgeving.

LITERATUUR: F.-J. Verdoodt, 'Backer, Aloysius de', in NBW, IX, 1981; – F. van Campenhout, LDB, 1993.

FRANS-JOS VERDOODT